

GAZET'A TRANSILVANIEI.

Gazetă văză de 2 ori: Mercurea și Sambătă, Fără una dată pe săptămână, — Pretiu: pe 1 anu 10 fl. pe $\frac{1}{4}$ 3 fl v.a. Tierei externe 16 fl. v. a. pe unu anu său 40 doildesceri, or 8 galbeni mon. sunatòria. Se prenumera la poștele c. r., și pe la DD. corespondenți. — Pentru serie ad. cam 10 vorbe mari său mici inserate se ceru 8 cr. Taxa timbrala e 30 cr. de fiecare publicare. Fără depunerea acestui pretiu înainte nu se voru mai primi publicari.

Nr. 16.

Brasovu, 26. Februarie 1864.

Anulu XXVIII.

Prolepte de inviolă

ale lui Ludovicu Kovács.

Ungari'a si Croati'a inca n'au tramsu deputatii si magistratii loru la senatulu imperialu, prin urmare aceleasi tieri inca nu recunoscera legalitatea patentei imperiale din 26 Fauru 1861. Pre catu timpu opiniunile ómenilor era terorizata si amerintiate cu anatem a politica si mai alese naionala, era preste potintia de a afla vointiele si dorintele loru. Abia in a. 1863 diurnalulu „Független“ (Independientia) condusu de D. Lud. Kovács avu curagiul pe diuminate de a indegeta său aiepta unu felu de oale cămu de mediu locu, pe care Ungari'a amblându se se aprobie si impacă cu ceealalta parte a monachiei. D. Kovács a patit din doua parti mari neplaceri si a trebuitu se se retraga! Dupace ardeleanii ocupara bancile in senatulu imperialu, Monitorulu ungurescu*) diu Pest'a esu, precum bine ve aduceti amintescu unu articulu, prin care sparse taoarea si recomandă Ungariei deadreptulu, că se primésca patent'a din 26 Fauru cu totu urmarile ei. Ceea-ce a urmatu dupa acesta rumpere de tacere eara sciti: alergaturi pe la Vien'a, incercari felurite, intrige si — earasi pauza.

Intre aeste D. Kovács Lajos publică unguresce si nemtiesce o carte titulata: Incercarea unei deslegări specificate a cestiuilor de organizatiune. Pesta 1863.

Dela an. 1861 adica din anulu cumpliteloru confusum de idei si pana in Dec. 31. an 1863 inca nu s'a vediutu nici unu produptu alu publicitatii unguresci, carele se fia rebatutu asiá departe, in cestiunile dilei si se fia aplicatutu la radacin'a mai multora din ele.

Aceia carii citește jurnale nemtiesci si unguresci voru fi observatu, cumca cele mai de frunte din ele s'au ocupat inadinsu de cartea lui Kovács facundu din aceeasi extracte si supunenduo la recensiuni fiacare din punctulu seu de plecare. Din acea carte auctorulu a pusu a se imparti exemplare pe la toti membrii senatului imperialu in Vien'a; semnu inverderatu, ca auctorului ii pasa, că ideile lui se ajunga si la cunoscentia corporilor legislative austriace.

Vitregale impregiunari ale timpului pe noi nu neau eratut a ne occupa in lunile mai dincóce cu esaminarea unor cestiuni, care inca totu mai producă atata grija si neodichna in acestea tieri si care nedeslegate cumu sunt ele astadi, ne retinut pe toti mai multa său mai pucinu dela calea unui progresu treptatu si liniscitu. Cu totu acestea marturisim, ca astadi chiaru apucaramu condejulu cu destula neplacere spre a ne lasá mai afundu in asia numit'a politica strinsu intielésa. Amu dori că se nu mai facem politica, ci se facem cu totulu alte lucruri, prin care se se asigure prosperitatea publica si viitorulu nostru. Cu totu acestea trebue se cedem si astădata unui destinu care ne persecuta de mai multi ani. Avemu deci a ne trage si noi socotéla cu D. Kovács si cu partit'a lui, pentruca se nu ni se pote dice: qui facet consentire videtur.

Cu acésta nu voim a dice, ca noi la totu ce a scrisu D. L. Kovács cu scopu de a mediuloci o inviolă definitiva intre Ungari'a si intre imperiu, amu fi cu totulu de alta opinidne, ci doriamu a prensciintia pe cititoru, ca in decursulu extractelor ce vomu impartasi, vomu fi constrinsi a combate totodata acelea opiniuni, pe care le tienem si fi pericolose nu numai pentru natiunile conlocuitoare, ci si pentru liniscea si pacea publica in viitoru.

Mai nainte de a intra mai deaprope in sirulu ideilor auctorului, nu ne potem conteni a nu premite din precuventarea sa urmatorele pasaje, pe care le subscrim si noi, pentruca din o trista si dorerosa experientia suntemu petruasi de adeverul loru. Aceleasi sunt:

*) Sürény.

„Ei aștepta si noi așteptam u,*) si neci unul nu vede, ca noi toti perdem asteptandu . . . Generatiunea ce traieste in periodulu de transitiune, totudeana merita compatimire. Candu ideile diu doua epoce isi dau in capu unele cu altele, candu ce e Vecchiu cade in ruine, eara ce e Nou inca nu apucă a lua forma, atunci totudeaua si pre-totindenea este timpulu crisei. In asemenea dile de prefaceri a le spiritelor totudeaua se renoiesce povestea despre tur-nulu Babilonului, limb'a ómenilor se turbura si ei nu se mai intielegu unii pe altii.“

„Candu cineva se inclésta cu ambele mani de trecutu, atunci totu le vede in alta lumina; din contra doritorii de a inoi vedu earasi priu, alti ochilari. Ambele astea partite ne-cumpatate se incoiera un'a cu alt'a intr'o lupta furioasa, eara patim'a se naltia mai pre susu de totu.“

„Unde este adeverul? Neci la o parte nu e in tregu. Cum patulu si prudintia isi afla locul numai intre cele doua estreme. Se intielege de sine, cumuca acela carele se va aruncă la mediulocu intre cele doua partite estreme, are se scia din capulu locului, cumuca rol'a ce a primitu este forte neplacuta; elu trebue se stea gata de a vedea cumu ambile partite saru in capul lui, din cauza o a nu poate indestula neci pe un'a neci pe alta.“

„Acésta este istoria prefacerilor in totu timpurile:**)

„Celu ce se amesteca in dilele noastre in politica, trebue se cunoscă acestu decursu alu lucrurilor. Acela care in asemenea timpuri isi perde cumpatulu in urmarea incurcatorilor de idei (ce vede la altii), nu merita compatimirea nostra. Acela care intre asemenea impregiurari doresce său cauta influentia politica, merita pote admirarea, nu inse si imitatea nostra; deca inse cuiva i se da ocazie de a face cate ceva, eara elu o respinge, acela nu e patriotu.“

„Eu neci amu cautatu neci amu respinsu ocazie. Eu nu m'amur determinat usioru a intra in sirulu combatantilor, inse neci ca amu parasitua asia usioru lupt'a. Amu esit u apoi, pentruca m'au silitu aesi etc. etc.“

Mai nainte de a intra deadreptulu in meritulu cestiunilor, D. L. Kovács arunca o catura forte seriosa impregiur de sine, său adéca elu mai face si aceea ce pe elinesce se dice prolegomena. Penetrucă se i intielegemu scopurile cu atatu mai bine, trebue se ne facem si noi ounoscute inca si ideele desfasurate in acea privire a sa generala, vomu urma inse asia, ca ori unde vomu simti trebuinta, ne vomu adauge si noi indata reflesiunile noastre individuale, pentru-cá asia se se cunoscă, in ce ne inviomu si in ce nu cu ideile auctorului. D. Kovács dice in prolegomen'a sa:

„Dela acea straformare marézia si afundu petundietore care stă că bariera (hotartu, terminu) intre trecutu si viitoru, s'au petrecutu 15 ani, bogati de invatiaturi, precum si de calamitati. Credem ca a sositul tempulu, pentru-cá se ne tragemu socotéla cu noi si cu starea nostra.“

„Noi ne aveam cas'a strabuna pe pamentulu castigatu de parintii nostrii, si eram aperati bine intre acei muri innegriti de timpuri si sub acelui coperelementu creditiosu. In a. 1848 aflaramu ca oas'a ne este prea strimta, eara fiindca nu amu potutu cladi prea ipre un'a mai mare, noi sparseram aperintii, eara invelisiulu se derima si astadi ne aflam sub cerulu liberu.“

*) Regimulu si Ungari'a, său deca mai vrei, nemtii si magiarii. Not'a rec.

**) Asia este, pentruca in politica forte rare se adeveresc acsim'a evangelica „fericitii cei facatori de pace.“ Tocmai din contra, in politica mai totudeaua cei mai nefericii sunt aceia, carii isi propunu desperatulu scopu de a mediuloci intielegere, inviolă, impaciuire intre partite, sau intre astea si regim. Asemenea incercari se spargu mai cu samsa in capulu incercatorilor. Not'a recensintelui.

„La acésta nu nea silitu neci cas'a Domnitóre, neci ném-tiul; noi facuramu de buna voia aceea ce facuramu.“

„De buna voia amu rupt'o cu trecutulu, amu datu institutiunile vechi preste capu, ne amu deschis u noua incine unu periodu nou. Dupace inse noi amu facutu tete acestea, trebue se priimim si urmarile; noi trebue se invingemu re-le provenitóre din lips'a de acoperementu, trebue se punem man'a spre a ne cladi unu edificiu nou.“ — (Va urmá.)

Circulariulu Episcopescu

pentru conchiamarea sinodului diecesei gr.-orient. din Transilvani'a pe a. 1864. Nr. Cons. 105. 1864.

Adunarea nostra bisericésca din anulu 1860 in § 12 alu protocolului seu m'au insarcinatu pre mine, cá la intemplarea aceea nenorocósa, candu n'aru urmá neci o resolutiune mai inalta in obiectulu restaurarei vechiei nóstre mitropolii pana la serbatórea Santului Georgiu 1861, dupa carea ar' trebui s'a urméze convocarea unui sinodu, atunci eu in intielesulu canónelor, ce prescriu tienerea sinódeloru anuali, se conchiumu sinodulu diecesanu pe 8 Maiu 1861; si de si prea bucurosu amu urmatu eu acestei insarcinari, ca-ci amu si fostu convocatul sinodulu cestiunatu pe 8 Maiu 1861 prin circulariulu meu din 28 Martiu 1861 Nr. Cons. 310, dar' apoi curendu dupa aceea amu fostu silitu a revocá tienerea acelui sinodu prin circulariulu meu din 18 Aprile 1861 Nr. Cons. 415, in care amu espusu si causele amanarei aceluia-si sinodu, inse totudeodata amu si promisu serbatoresce, ca fara amanare voiu conchiamá sinodulu, cumu voiu gasi unu tempu mai oportunu.

Aflandu acumu tempulu oportunu, si totudeodata si necesitatea imperativa pentru tienerea unui sinodu spre organisarea trebiloru nóstre bisericesci, scolare si fundationale, si spre a reportá unei adunari bisericesci cele intemplate in caus'a restaurarei mitropoliei nóstre, nu intardiu a escrie sinodu pe Duminec'a a 3 a Sanielor Paresimi, ce cade in 22 Martiu in anulu acest'a, si a posti pre parintii protopopi, cá pe bas'a § 11 din protocolulu sinodului anului 1860, si a aclusului lui sub lit. P. (pag. 63 si 126—132 din acelu protocol) se intocmésca cele necesarii spre alegerea deputatilor. — Membrii sinodului, cari potrivitu statutului provisoriu despre sinodu sub lit. a, b, c si d, nu se alegu, ci se conchiamá directu, acei'a voru priimi dela Mine har-tia invitatória.

Inca mai renduescu, cá in tóte besericiele nóstre eparchiale in Duminec'a a trei'a in 22 Martiu se se tienia chiamarea Duchului Santu, ear' Duminec'a a patr'a in 29 Martiu multumita au docolog'i a mare dupa tipiculu din liturgieriu, séu dupa randuiéla mea, ce amu publicatu cu prilegiulu nostru din anulu 1850.

Din siedinti'a consistoriala tienuta la Sabiu in 20 Fauru 1864 de totu binele voitoriu archiereu,

Andrei barone de Siagun'a m. p.
episcopu.

Asociatiunea. Protocolu, ce s'a luatu in siedinti'a comitetului asociatiunei transilvane tienuta in 1 Martiu c. n. 1864 sub presidiulu ordinariu, fiindu de facia dd. membrii comitetului: Petru Manu, Dr. Pavelu Vasiciu, Nicolau Pope'a, Sav'a Barcianu Popoviciu, Dr. Ioan Nemesiu, secretarulu II. Ioan Rusu, casierulu Ioan Brote, controlorulu Alecs. Bacu si archivarulu Vis. Romanu. D. membru alu comitetului Iacobu Bolog'a din caus'a unei bôle pericolóse intre unii membri ai familiiei, nepotendu fi de facia la siedintia, si a datu consensulu séu la tóte lucrarile acleieia.

§ 1. Esc. S'a D. presiedinte pre candu de o partesi descopere bucuri'a sea, ca se afia earasi in plecut'a positiune, spre a poté presiedé la lucrarile comitetului asociatiunei, totudeodata de alta parte se afia si motivatul a-si descoperi parerea s'a de reu, ca din caus'a

absentarei la siedintulu imperialu atatu a Escentiei Sale, catu si a Rmului D. vicepresiedinte, pana acumu nu s'au potutu tiené siedintiele lunarie ale comitetului dela 6 Octobre a. c. si ca acésta netienere cu atatu s'a simtitu mai tare, cu catu ca stipendiele asociatiunei pana acumu nu s'au potatu imparti; deci in urmarea acestora propune, cá acésta impregiurare se se reporteze adunarei generale venitóre a asociatiunei cu aceea, cá aceeasi se binevoiesca a luá mesurele de lipsa pentru prevenirea pe venitoriu a ataroru casuri. — Conclusu. Propunerea Esc. Sale a Dlui presiedinte, luandu-se in scrisu si deplina considerare si apretiare din partea comitetului, se radica la valórea de conclusu alu acelui'a.

§ 2. Esc. S'a D. presiedinte aduce la cunoscinti'a comitetului scrisórea in. guvernui regiu dto 6 Fauru Nr. 4468/1864, prin carea se rescric, cumuca incontr'a priimirei dd. Grigoriu Brancovanu principe, Pall'a Sc. Falcoianu si G. Cretianu in numerulu membrilor asociatiunei, nu subversara neci o dificultate. Ear' catu pentru fratii Ioanu si Nicolau Alesiu din Bucuresci, ambii acestia fiindu suditi austriaci, n'au lipsa de consensulu mai inaltu, in intielesulu statutelor. Se ia spre placuta cunoscintia, si secretariatulu se insarcinéa a le tramite respectivele decree.

§ 3. Se citesc o harthia a Esc. Sale, Dlui cancelaru aulicu, conte de Nádasdy, dto 29 Oct. 1863, prin carea Esc. S'a in limb'a romana, multiamesce in expresiunile cele mai caldurose si mai binevoitóre, asociatiunei transilvane, pentru alegerea s'a de membru onorariu alu aceleia. — Acést'a se ia spre cea mai imbucuratóre cunoscintia din partea comitetului, si totudeodata se decide, cá trecunduse in protocolu se se aduca si la cunoscinti'a adunarei generale a asociatiunei.

§ 4. Asemenea se aduce la cunoscinti'a comitetului multiamit'a Dlui profesoru la academi'a c. r. din Sabiu, Dr. Aloisiu Sentz dto 29 Oct. 1863 pentru alegerea s'a de membru onorariu alu asociatiunei, (conceputa earasi in limb'a romana). — Comitetulu decide, cá si acést'a se se aduca la cunoscinti'a adunarei generale venitóre a asociatiunei.

§ 5. Se reportéza despre starea casei asociatiunei pe tempulu acestei siedintie; din carea se vede, cumuca cas'a asociatiunei in 1 Martiu posedu sum'a totala de 21,619 fl. 21 cr. v. a., si anume: a) in obligatiuni publice, adica urbariale natiunale si de impremutulu statului in valóre nominala de 4920 fl. b) in asemnatiuni de ale bancei ipotecarie in v. a. 13,500 fl. c) in obligatiune private vi a. 1100 fl. si d) bani gat'a adica in bancnote 1994 fl. 76 cr., argintu 104 fl. 45 cr. séu 2099 fl. 21 cr. e) galbini in sum'a 161 si 3½ napoleond'ori, in urm'a conclusului din 6 Oct. § 64 anulu trecutu s'a schimbatu cu 944 fl. 21 cr. v. a. — Erogatele se suie pana la acésta siedintia la sum'a de 540 fl. 16 cr. v. a. — Se ia spre sciintia.

§ 6. Se comunica din partea inaltului presidin gubernialu dto 29 Iuliu Nr. 4368/1863, precumua in urm'a descoperirei inaltei cancelarie aulice dto 22 Iuliu Nr. 3354/1863, stipendiul asociatiunei Ioan Dragomiru in semestrulu I. 186²/₃ a doveditul diligintia inde-stulitóre, prin urmare merita si pe venitoriu folosirea avutului stipendiu. — Se ia spre sciintia.

§ 7. Se presentéza contulu pentru gatirea unei tece pentru cartile asociatiunei in sum'a de 40 fl. v. a. — Cas'a asociatiunei se insarcinéa cu ecsolvirea acestei sume. (Va urmá).

Blasius, in diu'a de Trei santi 1864. Noutatile, ce cerculésa pre la noi, mai multu sunt intristatórie, decatud redecatórie de anima!

Volui se dicu: Ilustritatea sa D. Episcopu alu Urbei M. aru fi pasit u miedulocu ca atacatorulu, si nu că aoperatoriulu, — asiédiametelor nóstre basericesci; se mai

alesu in contra forurilor protopopesci — asia mutilate — cumu remasera — bietelete, oari sunt unu spin in ochii ultra — munteniloru, dicundu: cumca acele s'aru fi indesatu in Baseric'a romanésca Transilvana de pre tempulu predomnirei calvinismului sub G. Rákoczy I. et II. si ca nu aru desenda din vechimea cea mai inalta a Basericei orestine!?

Uita ince Ilustritatea s'a: (— dato, non concessio: ca acele s'aru fi indesatu in Baseric'a romanésca din a dou'a mana, si nu din cea de antan'a — quod est demonstrandum —) cumca ce'e buna — ori de unde aru purcede — se recomanda prin pretiulu lui din laintru!

Uita mai iucolo si acea impregiurare: candu unu bietu caletorii pierdutu si piersecatu in tieri departate, sub influența arsitiei soarelui era pre aci se-l-ardia limba de setea, ce-lu debelase; de nu aru fi datu dintru una intemplare parthenitoria preste unu riutiu, limpede ca cristalulu, din ap'a caruia stemperandu-si setea recoritul procese pre riutiu in susu; ca se vedea esvorulu lui; unde ajunsu stete uimitu locului, candu vedi spre mirarea lui, ca acelu riutiu limpede ca cristalulu esvorindu din pamentu trece prin unu capu de cane, luandusi direptiunea intru acea parte, unde dede bietulu caletorii preste elu!

Ma! nemultiumitu cu atatu! trage atentiunea veneratului ordenariatu metropolitanu la crescerea tenerimei din institututele de aice presupunendu: ca acesteia ei s'ar dá una direptiune falsa!?

De unde nu e nici una mirare, déca veneratulu si susu laudatulu ordenariatu metr. dupa cumu se suna — aru fi venit in atengeri neplacute cu Ilustritatea S'a D. Episcopu alu Urbei Mare!?

Vasiliu Pop.—

Dela M. Osiorheiu ni se scrie, ca D. Br. Apor, presied. tablei r. chiamatu s'a dusu la Vien'a, si Dlui cons. gub. Alduleanu denumitu vice-presiedinte la tabla r. prin telegrafu i se incredintia presidiulu tabulei regie. —

Sucéva, in 3/15. Februarie 1864. Alumnii seminariali, preparandu-se cu producătuni din musica instrumentală si vocală catu si cu dechiamatiuni din cei mai alesi autori ai literaturei romane, luandu apoi incuvintarea rectoratului si cumu se pare si invoarea formală a Esc. Sale d. episcopu, pune la cale acumu, cu spese proprie, una petrecere, ce se va tiené in 20. Februarie (3. Martiu*) a. c. in Cernauti, pe piati'a faine, in localitatile de sub Nr. 711.

Scopulu primariu alu productiunei e insestrarea fondului infinitiatu nainte de doi ani de oata alumni, cu scopu, „de a ajuta pe cate unu tineru capace si zelosu, dara seracu, la continuarea studieloru de universitate“.*)

Din parte-ne nu aflam cuvinte a laudă indestulu, acesta intreprindere fiindu ca purcăsa din nescse anime tenere, ce batu cu caldura pentru interesele nóstre națiunale si cari demuestra in fapta ca sunt deplinu petrunse de adeverulu instigatoriu alu cuvintelor, ce le-a respicătu d. Alecu de Hurmuzachi in adunantia generala II a reuniunii romane din Cernauti, dicundu:

„Aici (in Bucovina) la totu pasulu vedemu, ca avemu lips'a de tote si nainte de tote, ca avemu lipsa mare si durerosa de ómeni cu studie, cu cunoștințe speciale, cu pregătiri particularie si necesarie in tote ramurile vietiei publice si chiaru private de susu si pana diosu; — si anume: nu avemu seau pré pucinu deregulatori de ai nostri, nu avemu inventatori, eruditii, artisti de ai nostri, nu avemu advocati, medici de ai nostri, nu avemu technici, ba nece meserisi, nece unu felu de industriesi de ai nostri, nu avemu economi, selbesculti, gradinari etc. etc. de ai nostri*) —

„Nu-i avemu pe toti acestia, dar' aru trebui se-i avemu, si credu, oa aru si fi cu putintia se-i avemu, se-i producemu, se-i formam, deaca numai ne vomu aplecă, o vomu voi eu una vointia statornica si perseveratoria.“

Deci nu dorim deoatru ca se le vedemu fundulu acesta marindu-li se rapede, salu vedemu intaritul si intrebuintiatu catu mai curendu in interesulu culturei mai nalte, de care avemu lipsa ca pescele de apa si fora de care ne aflam ca pescele pe uscatu. —

Dr. Juncu.

Ungaria. Facia Ungariei prin locurile, unde a dominat seceta e forte trista, din cauza marei lipsei de pane si de bani. Au inceputu a muri omenii de foame in mai multe locuri. Numerulu celor espusi foamei e mare, si impartirea ajutorilor neci pe cate o zi nu le stempera foamea, asia se intemplase in Solnocu, unde comitetulu din Pesta tramise 500 panzi si abia veni pe cate o persoana din 300 espusi cate unu patrariu de pondu pe o Septembra, unu calciautiu de pane. Ministeriul a mai asemnatu din ajutoriulu votatu vro 2 milioane fl. spre ajutoriu, colecte vinu si se facu pe totu loculu

inse lips'a totu e mare, in catu avemu sânta oblegatiune crestinesca a ne trage dela gura si a ajuta pe cei goli si flamandi.

O Dama in Pesta, care venduse o serutare pentru una mie fl. in Bazarulu pentru cei lipsiti, dede mai pentru seraci Altii 30 mii fl. sosira la cancelaria ungara din London dela unu comitetu su presiedintia consulului din Hassia, ince toate acestea sunt ca o picatura in mare. Se nu uitam, ca pentru romanii fratii nostri din Banatu si Ungari a inca nu avemu nici unu comitetu ajutatoriu si candu se voru face impartireile milei in concretu culese si asemnate, mai sci bunulu Ddieu, cumu voru fi vediuti seu numai espediuti romanii, unde voru ave concurentia de lipsiti de alte nationalitati!! Cine nu o sci acesta si cine vre se o vindece? Soimu pre bine, ca vomu fi inculpati de ultr'a nationalistu pentru o vorba ca acesta, ince ce sei faci lucratui, déca elu sta asia si nu altfelui! —

— Din imprumutulu de 6,500.000 fl. menit proprietarilor mai mici pentru usiurarea lipsei, 1,000.000 fl. asemnatu pentru comune s'a si impartit, din care urmatorele comitate au priimit urmatorele sume: Com. Aradului 100.000 fl. com. Bichisului 50.000 fl., com. Bihorului 30.000 fl., com. Borsiod 30.000 fl., com. Cianadului 50.000 fl., com. Ciongradului 50.000 fl., com. Hevesiu 11.000 fl., com. Cerasiului 50.000 fl., com. Pestei 10.000 fl., com. Timisoarei 200.000 fl., com. Tordontalului 220.000 fl., com. Zemplin 20.000 fl., cerculu Haiduciloru 30.000 fl., cero. Jazigiloru si Cumaniloru 50.000 fl. sum'a 1,000.000 fl. —

Din campulu resbelului.

N'avemu de a relatá fapte, de catu numai pregatiri preste pregatiri cu postarea tunurilor si bateriilor dela Düppel, numai la Baeke se incaiarara husarii prusieni cu danesii, la cei dintai cadiura unu oficiru, 33 feclor si 24 cai, ér' danii perdura vr'o 35 feclor.

Danesii sunt cerbicosi, ei nu lasa nici o iota din dreptulu avutu si din neamesteculu in monarch'a lora, mai vertosu, de candu regele response la adres'a dietei: cumuca elu va durá pana in cele mai ecstreme si va face toate spre a cascigá un'a pace favoritóre pentru Dani'a, si nu vrea desfintarea unirei politice intre Dani'a si Schleswig. Cu toate acestea, fiindu ca regele nou e némtiu, increderea danesiloru in cuvantele Regelui nu e pré mare cu tota gur'a ce o pôrta elu. —

Situatiunea cu conferintia e critica, fiindu-ca cabinetulu de Copenhag'a s'a declaratu pentru amanarea conferintelor, apoi cu o simpla uniune personala a Schleswig-Holstainului cu Dani'a, si vedu danesii apunerea autonomiei, de aceea ci cerura deponerea gen. suspectu Meza si se si incredintia comand'a suprema generalului Gerlak, cu care nu pôrta nici o frica nici candu s'aru alaturá si Germania lenga Austro-Prusia, cari vinu in perplexitate, ca in contr'a unei puteracie asia de mici ele dôue poteri mari nu voru poté este neci acumu nedependint'a ducateloru, de aceea este din urma se si cam invoira, ca numai partea germana din Schleswig se se unescă cu Holstainulu, ér' cea danesa se remana cu Danimarc'a.

Anglia totu nu despera despre conferintia, cu toate ca juristii de corona intrebati fiindu au declaratu, ca tractatulu dela 1720 se privesce ca unu ce fara valore si potere de dreptu, pe a carui base nu se mai pôte intrevini. Anglia nu pré pôrta frica de pericolulu negotiului pre mare din partea germaniloru din causa, ca estia nu pré insufla respectu in obiectulu acesta, de acea nu se grăbesce ou intrevini.

Situatiunea intre germani e totu asia de critica, ca-ci principale Carl de Prusia provocă pre ducele Fridericu de Augustenburg, ca se se duca din Kiel, ca presentia lui nu se unesc cu planurile poterilor aliati, asta goniare a catranitul atatu pre holstainesi catu si pre Germani; — apoi provocarea statelor germane de mediulocu de catra aliati, ca se 'si subpoena trupele sale executive din Holstain comandei aliatilor ad. supra comandei prusiene si atunci numai se iè parte si ei la ecsecintiune in contr'a Danimarciei iau inversiunatu forte si pe estia, ér' amenintarea, ca déca federaliunea nu va face acesta, atunci Austro-Prusia neci ca va mai crestá pe a treia grupa de poteri germane, ci voru luá in man'a s'a tota cauza Germaniei si a ducateloru sub propri'a loru responsabilitate, insufla ingrijire mare. Atat'a umilire nu o potu suferi poterile mediulocie germane. Mai adauge, ca Prusia vré se ocupe si Jutia, precandu Austria s'aru retrage bueurósa, si aici uitate la totu nodulu gordianu alu germano-daniloru.

